

Něco

Dark Gamballe

Už dlouho nemůžu spát,
mám strach, ve snech mě něco honí.
Kdo a proč se nikdy včas nedozvím.
Svět vypnou víčka ocelová,
tajný vchod otevírám.

Mám být tím, čím jsem jako dítě nechtěl být
a tak lížu krém poznání,
nic netušíc odplouvám.

Něco, něco, něco, něco...
Něco, něco, něco, něco... číhá

Už dlouho nemůžu snít,
mám strach, že fantazie zmizí.
Tlak všedních starostí ji vyděsí.
Čas je podpultové zboží,
prázdnou se obklopím.

Mám s ní být víc, nechat se obejmout,
pak nezbude nic.
A nebo plout s kapitánem Nemem,
Don Quijote taky půjde se mnou.

Don Quijote prý taky půjde se mnou.
Don Quijote prý taky půjde se mnou...

Potkávám ji na chodníku,
podobá se spíše stínům.
Na svůj osud nezareptá.
„Věříš ve mě?“ znovu se ptá...